

KONTROLNÍ ZJIŠTĚNÍ Z KONTROL VÝKONU PŘENESENÍ PŮSOBNOSTI NA ÚSEKU PAMÁTKOVÉ PÉČE PROVÁDĚNÝCH V ROCE 2019

Závazná stanoviska jako samostatné rozhodnutí podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu:

1. Správní orgán vydal podle ust. § 67 správního řádu a ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí sp. zn. xxx, v jehož výroku stanovil, že plánovaná údržba zeleně podle předložené PD xxx spočívající v pokácení 1 ks smrku ztepilého (*Picea abies*, na předloženém výkresu označen jako číslo 67) v SZ rohu parku u hotelu xxx na pozemku parc. č. xxx v k. ú. xxx, ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči je přípustná.

Ze spisové dokumentace k danému řízení je zřejmé, že se správní orgán dopustil pochybení, když se při přijetí žádosti nezabýval aktivní legitimací žadatele. Z předložené žádosti není zřejmé, kdo a na základě čeho zastupuje žadatele. Žádost obsahuje nečitelný podpis, tomu předchází zkratka „v z.“, tudíž není zřejmé, kdo ve skutečnosti žádost podává. Výroková část rozhodnutí identifikuje zástupce vlastníka jako „vedoucího odboru xxx“, ve spisu však chybí jakýkoliv doklad o jeho oprávnění jednat jménem vlastníka pozemku, popřípadě doklad o tom, že by jeho osobu mohl zastupovat někdo další.

Další pochybení je spatřováno v tom, že správní orgán nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Správní orgán totiž nechal zcela na libovůli žadatele, jakým způsobem bude odstraněn pařez a kořenový systém po skácení stromu, nezabýval se ani další úpravou terénu, a to přesto, že uvedené zásahy mohou mít nezanedbatelný dopad na památkové hodnoty dotčeného parku.

2. Správní orgán vydal podle ust. § 67 správního řádu a ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí čj. xxx ze dne xxx ve věci opravy fasády objektu tvrze xxx, parc. stav. č. xxx, k. ú. xxx, která je kulturní památkou evidovanou ÚSKP ČR pod. r. č. xxx dle předložené Žádosti o vydání závazného stanoviska ze dne xxx, spočívající v následujících pracích: narušené části stávající fasády, které nemají žádnou pevnost, budou odstraněny, zbývající části, které jsou historicky cenné a mají dostatečnou soudržnost, zůstanou zachovány a budou překryty novým vápenným štukem; zvětralé části budou odstraněny až na původní zdivo, na kterém budou mechanicky vyčištěny spáry, případně dojde k omytí tlakovou vodou; jednotlivé části zdiva budou vyspraveny totožným, nejlépe původním materiálem a dozděny na vápencocementovou maltu; dále bude zdivo opatřeno jádrovou omítkou a vrchní štukovou omítkou na bázi přesívaného písku a hašeného vápna, nátěr bude bílý, šambrány budou řešeny aktuálně (při průzkumu z lešení) podle dochovaných fragmentů například fragment na nádvoří s patrnou okrovou barvou; zemní práce obnáší odkop okolo objektu (cca 60 cm), položení drenážní trubky a její zaústění do kanalizace včetně záspy štěrkem, montáž nopové folie na stěnu a následné uvedení terénu do původního stavu. Správní orgán ve výroku rozhodnutí stanovil z hlediska památkové péče přípustnost těchto prací, a to za podmínek, že: 1) Rozsah odstranění omítek bude před zahájením prací definován pomocí sond, provedených za účasti orgánu státní památkové péče, kterým tento rozsah bude na místě odsouhlasen. Možné je pouze odstranění zvětralých, se zdivem zcela nesoudržných omítek. Do kompaktních omítek nebude vůbec zasahováno, před nanesením nové omítkové vrstvy (štuku) mohou být pouze očištěny; 2) Bude proveden stratigrafický průzkum nátěrových souvrství na omítkách v ploše stěny i na paspartě kolem křížového okna v prvním patře levé partie průčelí, který bude podkladem pro definitivní stanovení barevnosti tohoto prvku; 3) U veškerých stavebně – historických nálezů, které mohou být odhaleny v průběhu plánovaných prací (např. struktura zdiva, stavební spáry, pozůstatky starších maltových vrstev, omítek atd.), bude o těchto případných nálezech neprodleně informování příslušní zástupci státní památkové péče, kteří rozhodnou o dalším postupu; 4) Před provedením prací bude nádvoří ve výšce 0,5 m od úrovně dláždění k posouzení, po jejím schválení bude možné provést úpravu na zbývajících plochách; 5) Kolem křížového okna 1. patra a okna se segmentovým záklenkem v přízemí, bude obnovena omítková a natíraná pasparta dle dochovaného stavu, co do rozsahu i barevnosti, která bude odsouhlasena dle

výsledků stratigrafického průzkumu, uvedeného v bodě 2 a dle vzorků barvy, vynesných u tohoto okna o rozměru minimálně 0,1 x 0,1 m; 6) Zakončení nopové folie u vnější paty zdiva bude provedeno řemeslně kvalitně zpracovaným detailem, který zajistí úplné pohledové skrytí lišty.

Výrok rozhodnutí je v rozporu s § 68 odst. 2 správního řádu, neboť předmět řízení je stanoven nejednoznačně: není zřejmý rozsah prací, konkrétní postup ani všechny užití materiály. Rovněž podmínky výroku jsou nevymahatelné (podmínka č. 1 a 2 – stanoveny sondy a průzkum, aniž by byly definovány parametry požadovaných zásahů, podmínka č. 3 je nadbytečná, podmínka č. 6 neurčitá a nekontrolovatelná). Zde je na místě tak uvést, že žádost o ZS obsahovala pouze vágní popis navrhovaných prací a správní orgán měl buďto v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat žadatele k doplnění žádosti, nebo rozhodnout o další přípravě záměru, nikoliv však o jeho realizaci.

Dále je potřeba uvést, že správní orgán v daném řízení postupoval v rozporu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, neboť neumožnil účastníkovi řízení vyjádřit se k podkladům pro rozhodování správního orgánu před vydáním rozhodnutí.

Ze spisu je dále zřejmé, že správní orgán se žádným způsobem nezabýval způsobilostí žadatele k podání žádosti o ZS (aktivní legitimací). Spis obsahuje pouze prostou kopii žádosti s nečitelným podpisem žadatele, chybí však ověření vlastnických vztahů (např. pomocí nahlížení do katastru nemovitosti atd.).

Dále je nutno uvést, že spisová dokumentace je vedena v rozporu s ust. § 17 správního řádu, neboť neobsahuje žádné doklady o doručení odeslaných písemností (zejména rozhodnutí), na písemném rozhodnutí chybí vyznačení nabytí právní moci (ust. § 75 správního řádu).

3. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci restaurování pískovcové sochy xxx umístěné na pozemku parc. č. xxx k. ú. xxx, přičemž předmětná socha je kulturní památkou vedenou v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rejstř. č. xxx. Výroková část je členěna na dva výroky, kdy v prvním správní orgán stanovil, že záměr restaurování pískovcové sochy xxx podle předložené žádosti a restaurátorského záměru nazvaného xxx, je přípustný realizovat za podmínky, že zlacení okrajových pásek mitry, lemu a spony pluvíálu, lemu a kříže štóly a latinského jetelového křížku na krku sochy dle předloženého záměru nebude realizováno. V druhém výroku pak správní orgán uvedl, že záměr zlacení okrajových pásek mitry, lemu a spony pluvíálu, lemu a kříže štóly a latinského jetelového křížku na krku sochy je přípustné připravovat za podmínky, že pro restaurování sochy a instalaci berly bude zpracován samostatný záměr obsahující grafický návrh výtvarného řešení zlacení sochy (čelní pohled a zadní pohled). K tomuto návrhu si žadatel vyžádá předem závazné stanovisko správního orgánu.

K uvedenému je potřeba říci, že první a druhý výrok kontrolovaného rozhodnutí je v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, kde je uvedeno, že výrok rozhodnutí musí být srozumitelný, přesný a určitý, aby mohl být kontrolovatelný a vymahatelný. Správní orgán rozhodl v prvním výroku o přípustnosti restaurování sochy xxx dle předloženého záměru, jehož obsahem je mimo jiného návrh zlacení výše uvedených částí, za podmínky že zlacení nebude realizováno. Tato podmínka tak znamená rozpor s připuštěnými pracemi a výrok měl být v tomto bodě stanoven jako nepřipustný. Postup správního orgánu byl chybný a v rozporu § 68 odst. 2 správního řádu.

Dále je třeba uvést, že správní orgán měl už ve výroku jasně uvést, zda se jedná o dílo výtvarného umění ve smyslu ust. § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči. Tento údaj uvedl v odůvodnění rozhodnutí, ovšem v odkaze na příslušnou část zákona zabývající se povolením k restaurování kulturní památky má chybně uveden § 14 namísto § 14a zákona o státní památkové péči.

4. Správní orgán vydal dne xxx pod č.j. xxx, spis. zn. xxx rozhodnutí k restaurování vstupních dveří v budově fary v xxx. Ve výroku I. správní orgán připustil realizaci restaurování ve smyslu ust. § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči, a to vstupních dveří bez nadsvětlíku a kovových prvků (mříží a závěsů), přičemž práce spočívaly mimo jiné v konstrukční úpravě horního přidavného zámku a doplnění dobových zástrčí a chybějících klíčových štítků přidavných zámků. Ve výroku II. pak správní orgán stanovil základní podmínky k další přípravě záměru obnovy nadsvětlíku a kovových prvků vstupních dveří, přičemž práce podřadil pod restaurování. V odůvodnění pak uvedl, že stávající úprava nadsvětlíku je druhotná, nadsvětlík byl druhotně

fixován napevno a jeho výplň tvoří izolační dvojsklo členěné soustředným obloukem a kruhovými výsečemi dělicích příček ze žlutého kovu. Správní orgán se v odůvodnění rozhodnutí nezabýval vysvětlením, proč považuje uvedené prvky za uměleckořemeslné dílo.

V případě nadsvětlíku, úprav horního přídavného zámku či doplnění kopií dobových zástrčí a chybějících klíčových štítků se nejedná o obnovu kulturní památky nebo její části, která je dílem výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi podle ust. § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči, a která je v tomto ustanovení souhrnně označována legislativní zkratkou „restaurování“, neboť restaurováním se rozumí souhrn specifických výtvarných, uměleckořemeslných a technických prací respektujících technickou a výtvarnou strukturu originálu. V případě nadsvětlíku se jedná o prostý dřevěný rám s dithermem. Stejně tak zhotovení kopií či konstrukční úprava novodobého přídavného zámku nemůže být restaurováním dle ust. § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči. Otázkou pak je, zda lze očištění a odstranění povrchových úprav dřevěných dílů mechanicky pomocí horkovzdušné pistole a dočištění zbytků barev chemickou cestou pomocí odstraňovače starých nátěrů považovat za respektování technické a výtvarné struktury originálu, tzn. tyto práce podřadit pod restaurování (závěr Památkové inspekce 2015-16-I.).

5. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci restaurování pískovcových soch xxx a xxx umístěných po stranách hlavního oltáře v kostele xxx, přičemž předmětné sochy jsou movitými kulturními památkami vedenými v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rejst. č. xxx a rejst. č. xxx. Ve výrokové části stanovil, že záměr odkryvu a obnovy původní povrchové úpravy (vrstva č. 2) v leštění bělí na křídovém podkladu a zlacení na poliment lemů pláštěů, lastur a provazů v rámci restaurování dvou dřevěných polychromovaných soch xxx a xxx podle předložené žádosti a zprávy nazvané xxx, vypracované xxx, je v souladu s ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný realizovat za podmínky, že žadatel zajistí vyhotovení závěrečné zprávy v rozsahu a struktuře předepsaném vyhláškou k provedení zákona o státní památkové péči a odevzdá jedno její vyhotovení Národnímu památkovému ústavu, územnímu odbornému pracovišti v Kroměříži, ve lhůtě do 30 dnů od ukončení prací.

K uvedenému je potřeba uvést, že správní orgán nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (ust. § 3 správního řádu). Správní orgán totiž připustil z hlediska památkové péče realizaci předloženého záměru, ovšem v předložené žádosti podané dne xxx jsou v bodě předpokládaný rozsah obnovy popsány práce, které byly předmětem rozhodování v rámci správního řízení vedeného již v roce 2017 pod sp. zn. xxx. Rozhodnutí č. j. xxx je součástí kontrolovaného spisu. Naopak dokumentace předložená k žádosti ze dne xxx popisuje pouze současný stav materiálů a barevnosti, přílohou je fotodokumentace z průzkumu barevnosti, chybí zde ovšem zcela jakýkoliv závěr průzkumu a návrh dalšího postupu. Správní orgán vydal závazné stanovisko ke zmatečné a neurčité žádosti, aniž by vyzval účastníka podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu k jejímu objasnění a doplnění. Teprve poté mohl rozhodnout ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči o přípustnosti realizace záměru.

Obsahem daného spisu je pod pořadovým číslem 6 veden email od xxx ze dne xxx neevidovaný pod číslem jednacím, zasláný na emailovou adresu správního orgánu. Obsahem emailu je vzdání se práva vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům rozhodnutí. Podle § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použité uznávaného elektronického podpisu. Vzdání se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je podáním, tj. úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu, který musí být učiněn způsobem stanoveným v § 37 správního řádu.

Závazná stanoviska jako samostatné rozhodnutí podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu:

1. Správní orgán vydal dne xxx pod č.j. xxx, spis zn. xxx rozhodnutí – ke změně stavby před dokončením Hotel a malé kongresové centrum xxx, na základě žádosti pana xxx, bytem xxx, a blíže neidentifikované osoby, dle podpisu zřejmě paní xxx.

Vzhledem k tomu, že předmětný objekt je ve společném jmění manželů, musí být žádost ve smyslu ust. § 44 odst. 2 správního řádu podána oběma vlastníky, přičemž dle ust. § 45 odst. 1 správního řádu, žádost musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 téhož zákona, tj. u fyzické osoby se uvede jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu. Dále z žádosti musí být zřejmý předmět řízení, v daném případě jsou to zamýšlené práce (tj. technologie vč. materiálové specifikace), o jejichž přípustnosti z hlediska zájmů státní památkové péče správní orgán rozhoduje. Přílohou žádosti však byla dokumentace, z níž není zřejmý rozsah či materiálová specifikace doplnění štukové výzdoby fasády. V odůvodnění předmětného rozhodnutí je pak pouze uvedeno, že objekt byl v průběhu let stavebně upravován, kdy při těchto úpravách byla štuková fasáda zjednodušena a změněna. Neměla-li žádost předepsané náležitosti, měl správní orgán pomoci žadateli nedostatky odstranit nebo jej vyzvat k jejich odstranění, poskytnout mu přiměřenou lhůtu zároveň řízení přerušit (ust. § 64 odst. 1 písm. a) správní řád). Kontrolní skupina na místě ověřila, že práce byly již realizovány.

2. Správní orgán vydal rozhodnutí sp. zn. xxx, v jehož výroku uvedl, že plánované zasklení balkonu bytové jednotky v bytovém domě č.p. xxx (na pozemku st. pl. xxx v k. ú. xxx) je ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči a ust. § 9 odst. 4 vyhlášky ministerstva kultury ČR č. 66/1988 Sb. ze dne 26.4.1988 z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné, pokud budou dodrženy tyto podmínky: 1) Zasklení balkonu bude provedeno rámovým systémem se 4 posuvnými (čelní) a 2 pevnými poli (boční), přičemž konstrukce bude kopírovat půdorysný tvar lodžie, tj. bude pravoúhlého typu. 2) K zasklení balkonu bude použito čiré sklo. Nebude užito polykarbonátu (Makrolon, Lexa, apod.) či jiných plastových hmot.

Z kontrolované spisové dokumentace je však zřejmé, že žádost k výše popsanému záměru nebyla dostatečná, neboť neobsahovala žádnou specifikaci zamýšlených prací, nýbrž pouze pojem „zasklení lodžie“. Žádost tedy byla neúplná a správní orgán měl dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat účastníka řízení k odstranění vad žádosti a teprve poté rozhodnout, případně vydat rozhodnutí o přípustnosti záměru a stanovit podmínky pro jeho další přípravu, nikoliv však připustit k realizaci (s podmínkami, které jsou však poměrně obecné – chybí rozměrová specifikace konstrukce, barevná specifikace rámu kotvení).

Dále je potřeba říci, že správní orgán pochybil, když v rámci řízení přijal písemnost, která je nazvána „Zplnomocnění“, nicméně neobsahuje náležitosti plné moci. Není řádně identifikován zmocnitel ani zmocněnec, není specifikován předmět plné moci, chybí podpis zmocněnce.

Dále je potřeba říci, že výrok uvedeného rozhodnutí neobsahuje odkaz na vyhlášku, již byla vyhlášena MPZ xxx, a to přesto, že správní orgán je ve výroku rozhodnutí povinen uvést všechna právní ustanovení, na základě nichž v rámci řízení rozhodoval.

3. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci obnovy rodinného domu č.p. xxx na pozemku parc. č. xxx, k. ú. xxx, jenž se nachází na území ochranného pásma Městské památkové zóny xxx určené rozhodnutím xxx. Ve výrokové části správní orgán stanovil, že záměr demontáže stávající střešní krytiny (vláknocementových šablon formátu 10 x 10 cm, barva antracit) a položení nové střešní krytiny a záměr výměny okapů a svodů a provedení nového oplechování komínu z titanzinkového plechu je v souladu s ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustná bez podmínek.

Kontrolní skupina nalezla ve výroku daného rozhodnutí dvě pochybení. První se týká zásadního rozporu s žádostí podanou dne xxx, v níž je uvedeno, že nová krytina bude vláknocementová šablona o rozměru 40 x 40 cm, přičemž ve výrokové části rozhodnutí je uveden formát 10 x 10 cm. Za druhé správní orgán uvedl chybné datum vydání rozhodnutí pro určení ochranného pásma, neboť uvedl nesprávné datum. Tyto

zřejmě nesprávnosti měl správní orgán v souladu s § 70 správního řádu opravit a vydat o tom opravné rozhodnutí.

Závazná stanoviska podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, případně vydaných podle zvláštního zákona jako KZS:

1. Správní orgán vydal dne xxx pod č.j. xxx, spis zn. xxx podklad pro koordinované závazné stanovisko ve věci změny stavby před dokončením a změna užívání stavby xxx. Ve smyslu ust. § 149 odst. 2 správního řádu v závazné části dotčený orgán uveden řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které umocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.

Dle ust. § 2 odst. 2 správního řádu správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla na základě zákona svěřena, a to v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. V závazné části podkladu pro závaznou část koordinovaného závazného stanoviska je uvedeno ustanovení § 4 odst. 7 zák. č. 83/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Citované ustanovení však neupravuje příslušnost dotčeného orgánu na úseku památkové péče, ani dotčený orgán nezmocňuje k vydání koordinovaného závazného stanoviska. Formálně by už koordinované závazné stanovisko mělo v úvodu při stanovení příslušnosti obsahovat odkaz na ustanovení § 4 odst. 7 stavebního zákona a pak na jednotlivé ustanovení zvláštních zákonů. Jednotlivé závazné části koordinovaného závazného stanoviska musí obsahovat odkaz příslušného dotčeného orgánu na ustanovení o jeho příslušnosti a na ustanovení, které mu zakládá působnost k vydání příslušného závazného stanoviska, výrokové sloveso o přípustnosti (nepřípustnosti), popř. stanovení podmínek podle zvláštního zákona pro přípravu realizace záměru. Zavedení pojmu koordinovaného závazného stanoviska také sebou nese vůči koordinátorovi povinnost, kterou je informování jednotlivých částí správního úřadu o způsobu zahrnutí jejich zájmu do koordinovaného závazného stanoviska. Záleží tu především na vnitřních předpisech daného správního orgánu, z logiky věci by mělo jít o kopii nebo stejnopis koordinovaného závazného stanoviska, se kterým by bylo možné se seznámit přímo na funkčním místě daného správního orgánu, kde je hájen dotčený zájem, a ze kterého by tak bylo možné odvodit obdobnost nebo shodnost postupu dotčeného orgánu ve skutkově shodných nebo podobných případech, jak to vyžaduje ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Zpětná vazba mezi koordinátorem a osobou hájící dotčený zájem je nezbytná také proto, že umožní dotčenému orgánu vykonávat svou v ust. § 4 odst. 6 stavebního zákona výslovně zakotvenou dozorovou působnost.

2. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči podklad pro koordinované závazné stanovisko sp. z. xxx, v němž uvedl, že plánovaná úprava zadního vstupu do hřebčince v objektu stájí č. 3 a 4 na pozemku st. pl. xxx v k.ú. xxx, podle předložené PD („Úprava zadního vstupu hřebčince xxx“, vypracoval xxx) – spočívající v odstranění provozně nevyhovující stávající zazdívkové vrat do průjezdu stájí č. 3 a 4 a v jejím nahrazení dřevěnými dvoukřídlými dovnitř otevíranými vraty s integrovanými vstupními dveřmi; dřevěná konstrukce nových vrat má být zavěšena do ocelového rámu, kotveného do zdiva pomocí chemických kotev; pod ocelovým rámem je navržen železobetonový monolitický základ; pohledově by vrata měla být obložena prkny kladenými šikmo od středu pod úhlem 45 stupňů; součástí stavebních úprav má být rovněž přesunutí stávající skříň NN, která má být nově uložena do niky na vnější fasádě vpravo od vrat – je ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči a § 9 odst. 4 Vyhlášky ministerstva kultury ČR č. 66/1988 Sb. ze dne 26.4.1988 z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná, pokud budou dodrženy tyto podmínky: 1) Rozvodná skříň NN nebude umístěna do niky vytvořené v historickém zdivu, nýbrž bude použito stávající řešení uložení skříň NN do zděného pilíře předsazeného před plochu fasády. Povrch pilíře bude barevně sjednocen s fasádou objektu. 2) Barevnost nových vrat bude sjednocena s tmavě hnědým odstínem ostatních vrat v jiných částech areálu.

Takto stanovený výrok je nesrozumitelný, neboť správní orgán nejprve stanovil příslušnost plánovaného záměru jako celku dle předložené dokumentace, ale v první podmínce tuto přípustnost podmínil tím, že záměr částečně nebude realizován. Správní orgán měl postupovat tak, aby výrok jeho podkladu stanoviska splnil požadavky ust. 68 odst. 2 správního řádu, tedy aby výrok jeho závazného stanoviska byl

jednoznačný, určitý a srozumitelný, a tím i vykonatelný a kontrolovatelný. Pokud chtěl stanovit nepřípustnost části prací, měl to stanovit v samotném výroku.

3. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko č. j. xxx jako úkon učiněný dotčeným orgánem pro řízení vedené stavebním úřadem (ust. § 149 odst. 1 správního řádu) ve věci záměru obnovy fasád a vstupního schodiště domu č. p. xxx umístěného na pozemku parc. č. xxx, k. ú. xxx, přičemž předmětný dům je nemovitou kulturní památkou, vedenou v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rejst. č. xxx. Ve výroku závazného stanoviska uvedl, že je záměr opravy východní fasády s doplněním profilované římsy, opravy zadní fasády a výměny obkladu schodů před vstupem do domu podle předložené žádosti a jejich příloh v souladu s ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný bez podmínek.

Správní orgán se dopustil pochybení při posuzování předložené dokumentace, neboť tato neobsahuje technologii postupu jednotlivých prací, nýbrž pouze jejich prostý výčet. Správní orgán měl v souladu s ust. § 37 odst. 2 správního řádu vyzvat žadatele k doplnění žádosti, aby bylo možné záměr jednoznačně posoudit. To však správní orgán neučinil. Kontrolní skupina má za to, že předmětná dokumentace není zpracována tak, aby bylo možné ji jednoznačně posoudit z hlediska zájmů státní památkové péče. Správní orgán tedy nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (ust. § 3 správního řádu).

Dále kontrolní skupina našla ve výroku daného rozhodnutí chybu v rejstříkovém čísle Ústředního seznamu kulturních památek ČR. Ve spise vedeném pod sp. zn. xxx chybí doklad o doručení závazného stanoviska, přičemž v souladu s ust. § 19 odst. správního řádu musí být zajištěn písemný doklad stvrzující, že taková písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo.

4. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko č. j. xxx jako úkon učiněný dotčeným orgánem řízení vedené stavebním úřadem (ust. § 149 odst. 1 správního řádu) ve věci Výměny střešní krytiny a instalace hromosvodu na budově fary xxx, na pozemku parc. č. st. xxx, k. ú. xxx, přičemž předmětná fara je součástí nemovité kulturní památky xxx, vedené v USKP ČR pod rejst. č. xxx. Výroková část je členěna na dva výroky, kdy v prvním správní orgán stanovil, že záměr výměny střešní krytiny na objektu fary podle předložené žádosti a technické zprávy je přípustný za podmínek: 1) Nová střešní krytina taška francouzská 14 režná bude v červené barvě; 2) Všechny hřebenáče a keramické tvarovky budou uloženy do maltového lože; 3) Tvar, rozměry a sklony jednotlivých částí střechy zůstanou zachovány; 4) Do střechy nebudou vloženy kontralatě ani parozábrana; 5) Demontovány a zpětně osazeny budou vedle hřebenáčů také nárožní ukončení hřebenáčů se lví hlavou (4 ks), rozdělovací hřebenáče se špicemi ukončenými koulemi (2 ks) a hřebenáče na hřebenu střechy včetně keramických vějířovitých nástavců (13 ks). Ve druhém výroku závazného stanoviska správní orgán stanovil, že záměr instalace hromosvodu na objektu fary je přípustná bez podmínek.

K uvedenému je potřeba říct, že první výrok kontrolovaného rozhodnutí je v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, kde je uvedeno, že výrok rozhodnutí musí být srozumitelný, přesný a určitý, aby mohl být kontrolovatelný a vymahatelný. Správní orgán rozhodl v prvním výroku o přípustnosti záměru výměn střešní krytiny na objektu fary dle předložené žádosti a technické zprávy, v níž je uvedeno, že pod laťování bude natažena paropropustná fólie s kontralatěmi, ovšem v podmínce č. 4 tyto práce zamítl. Tato podmínka tak znamená rozpor s připuštěnými pracemi a výrok měl být v tomto bodě stanoven jako nepřípustný. Výrok je zmatečný. Postup správního orgánu byl chybný a v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

Další pochybení správního orgánu bylo shledáno v tom, že nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (ust. § 3 správního řádu). Ve výroku č. 2 závazného stanoviska správní orgán připustil instalaci hromosvodu na objektu fary, ačkoliv v písemném vyjádření odborné organizace státní památkové péče se uvádí: „Jednotlivé svody mají být skryty u svodů na dešťovou vodu. O zemnicím pásku a zásahu do terénu není v dokumentaci nic uvedeno“. Vzhledem k tomu, že funkčnost hromosvodu závisí na jeho uzemnění, znamená to, že dokumentace je neurčitá a správní orgán měl dle ust. § 45 odst.

Z správního řádu vyzvat účastníka řízení k odstranění vad žádosti a teprve poté rozhodnout ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči o přípustnosti realizace záměru.

5. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu závazné stanovisko spis. zn. xxx ze dne xxx. ve věci záměru pokácení šesti dřevin rostoucích v zámeckém areálu xxx. Ve výroku toho závazného stanoviska stanovil, že navrhovaný záměr, je z hlediska památkové péče přípustný za podmínky, že za pokácené dřeviny bude realizována náhradní výsadba v počtu minimálně 6 ks dřevin na parcele xxx. Návrh nové výsadby bude předmětem samostatného odborného vyjádření. Předně je potřeba říci, že závazné stanovisko ve věci kácení dřevin na území kulturní památky mělo být vydáno formou samostatného rozhodnutí, nikoliv formou závazného stanoviska podle ust. § 149 správního řádu (metodika v dané věci je zveřejněna na webových stránkách MK ČR).

Podmínka výroku je stanovena v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, neboť je neurčitá a nevymahatelná. Pokud správní orgán požadoval provedení náhradní výsadby, měl určit konkrétní druh dřevin tak, aby výsadba neměla negativní dopad na památkově chráněné hodnoty parku. Správní orgán však nechal zcela na libovůli žadatele, jaké dřeviny zvolí. Nevymahatelnost podmínky je pak dána tím, že v podmínce absentuje lhůta pro její splnění. Žadatel tak může její splnění odkládat bez postihu.

Zde je na místě uvést také to, že odůvodnění závazného stanoviska je v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť zdůvodnění podmínky je velmi vágní a v zásadě nepřezkoumatelné. Dále je nutno uvést, že spisová dokumentace je vedena v rozporu s ust. § 17 správního řádu, neboť ve spisové dokumentaci nejsou žádné doklady o doručení odeslaných písemností (zejména závazného stanoviska). Ze spisu je dále zřejmé, že správní orgán se žádným způsobem nezabýval způsobilostí žadatele k podání žádosti o ZS (aktivní legitimaci). Spis obsahuje pouze prostou kopii žádosti s nečitelným podpisem žadatele, chybí však ověření vlastnických vztahů (např. pomocí nahlížení do katastru nemovitosti atd.).

6. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči podklad pro závazné stanovisko čj. xxx ze dne xxx, v jehož výroku uvedl, že stavební úpravy – oprava a sanace roubení a omítek domu xxx, který je kulturní památkou v ÚSKP ČR pod rejst. č. xxx a nachází se ve vesnické památkové rezervaci xxx, dle projektové dokumentace, kterou vypracovala xxx, datum xxx, jsou z hlediska památkové péče přípustné. Správní orgán ve výroku kontrolovaného podkladu pro koordinované závazné stanovisko uvedl, že tento podklad vydává podle ust. § 149 správního řádu. Podklad pro koordinované závazné stanovisko však není vydán podle ust. § 149 správního řádu.

Zde je potřeba uvést, že koordinované závazné stanovisko je specifickým aktem, jehož účelem je nahradit více závazných stanovisek, které by měl vydat dotčený správní orgán jediným správním aktem. Do tohoto aktu se mají promítnout všechny veřejné zájmy, které podle jednotlivých zvláštních právních předpisů hájí konkrétní dotčený orgán. Podmínkou přitom je, že tyto veřejné zájmy nejsou ve vzájemném rozporu. Podstatnou a základní vlastností koordinovaného závazného stanoviska je skutečnost, že i přes koordinaci jednotlivých veřejných zájmů, jak to předpokládá § 4 odst. 6 stavebního zákona, zůstává závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu. Žádost o koordinované závazné stanovisko obdržel a obdrží správní orgán (obecní, městský či krajský úřad) jako jeden celek a tato žádost je současně žádostí o všechna jednotlivá závazná stanoviska, která je oprávněn správní orgán jako dotčený orgán na základě jednotlivých právních předpisů vydat. Z hlediska přezkoumatelnosti a dostatečného hájení dotčených zájmů pak dále musí být z aktů dotčeného správního orgánu jednoznačně zjištělné, co je v konkrétním případě závazné stanovisko (koordinované závazné stanovisko) a co je jeho obsahem závazným pro výrok rozhodnutí příslušného orgánu. V zájmu přezkoumatelnosti musí být závazné stanovisko i koordinované závazné stanovisko náležitě odůvodněno; koordinované závazné stanovisko musí být odůvodněno ve vztahu ke všem veřejným zájmům, které jsou v něm řešeny. Lze tedy jako zásadně chybnou označit takovou praxi, kdy subjekt hájící dílčí dotčený zájem, vypracuje akt, který vydá podle § 149 správního řádu jako závazné stanovisko pro koordinované závazné stanovisko. Pochybení správního orgánu v daném případě tedy spočívá v tom, že obsah závazného stanoviska dle ust. § 149 správního řádu je závazný pro výrokovou část rozhodnutí příslušného orgánu. Tato praxe je pak také nepřijatelná z toho hlediska, že by mělo existovat pouze jedno závazné stanovisko, kde je jednoznačně a nesporně popsán zájem hájený dotčeným orgánem. Souběžná existence závazného stanoviska a koordinovaného závazného stanoviska k téže věci z hlediska ochrany téhož zájmu je velmi matoucí a sporná. Lze tedy konstatovat, že v rámci

tvorby koordinovaného závazného stanoviska by hájitelé jednotlivých dotčených zájmů měli vůči koordinátorovi uplatňovat svůj zájem v aktu, který by měl – v návaznosti na vnitřní předpisy správního orgánu – podobu vnitřního sdělení (nikoliv však jakéhosi dílčího závazného stanoviska).

Dále je nutno uvést, že spisová dokumentace je vedena v rozporu s ust. § 17 správního řádu, neboť neobsahuje žádné doklady o doručení odeslaných písemností (zejména podkladu závazného stanoviska).

Závazná stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, případně vydaných podle zvláštního zákona jako KZS:

1. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči podklad pro koordinované závazné stanovisko sp. zn. xxx, v němž uvedl, že plánované stavební úpravy rodinného domu č.p. xxx (st. pl. xxx, v k. ú. xxx), podle předložené projektové dokumentace („Stavební úpravy rodinného domu xxx, vypracoval xxx, datum xxx) spočívající ve výměně krovů, částečné úpravě sklonu střešních rovin a změně výšky hřebene, přičemž nová střešní krytina je navržena z pálených tašek Bramac granát 13 s režnou úpravou, a na části střechy zahradního traktu má být užitá betonová krytina - ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči vzhledem k zájmům státní památkové péče uplatňovaným při ochraně městské památkové zóny xxx jsou přípustné.

Správní orgán v rámci řízení nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Správní orgán se totiž nezabýval částí záměru, kde jsou uvedeny výkopové práce pro betonové patky pod sloupky krovu. Tuto část záměru bylo nutno posoudit zejména s ohledem na archeologické situace v daném území, potažmo bylo vhodné stavebníka upozornit na oznamovací povinnost ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

2. Správní orgán vydal dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu a § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči stanovisko k záměru změny novostavby garáže před dokončením umístěné na pozemku parc. č. xxx, k. ú. xxx, přičemž toto stanovisko bylo vydáno jako „podklad pro závazné stanovisko“.

V tomto případě se tedy nejedná o závazné stanovisko, které by bylo samostatným podkladem pro řízení stavebního úřadu, ale je součástí všech podkladů pro koordinované stanovisko. Koordinované závazné stanovisko jen specifickým aktem, jehož účelem je nahradit více závazných stanovisek, které by měl vydat dotčený správní orgán jediným správním aktem. Do tohoto aktu se mají promítnout všechny veřejné zájmy, které podle jednotlivých zvláštních právních předpisů hájí konkrétní dotčený orgán. Podmínkou přitom je, že tyto veřejné zájmy nejsou ve vzájemném rozporu. Podstatnou a základní vlastností koordinovaného závazného stanoviska je skutečnost, že i přes koordinaci jednotlivých veřejných zájmů, jak to předpokládá § 4 odst. 6 stavebního zákona, zůstává závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu. Žádost o koordinované závazné stanovisko obdržel a obdrží správní orgán (obecní, městský či krajský úřad) jako jeden celek a tato žádost je současně žádostí o všechna jednotlivá závazná stanoviska, která je oprávněn správní orgán jako dotčený orgán na základě jednotlivých právních předpisů vydat. Z hlediska přezkoumatelnosti a dostatečného hájení dotčených zájmů pak dále musí být z aktů dotčeného správního orgánu jednoznačně zjištělné, co je v konkrétním případě závazné stanovisko (koordinované závazné stanovisko) a co je jeho obsahem závazným pro výrok rozhodnutí příslušného orgánu. V zájmu přezkoumatelnosti musí být závazné stanovisko i koordinované závazné stanovisko náležitě odůvodněno; koordinované závazné stanovisko musí být odůvodněno ve vztahu ke všem veřejným zájmům, které jsou v něm řešeny. Lze tedy jako zásadně chybnou označit takovou praxi, kdy subjekt hájící dílčí dotčený zájem, vypracuje akt, který vydá podle § 149 správního řádu jako závazné stanovisko pro koordinované závazné stanovisko. Pochybení správního orgánu v daném případě tedy spočívá v tom, že obsah závazného stanoviska dle ust. § 149 správního řádu je závazný pro výrokovou část rozhodnutí příslušného orgánu. Tato praxe je pak také nepřijatelná z toho hlediska, že by mělo existovat pouze jedno závazné stanovisko, kde je jednoznačně a nesporně popsán zájem hájený dotčeným orgánem. Souběžná existence závazného stanoviska a koordinovaného závazného stanoviska k téže věci z hlediska ochrany téhož zájmu je velmi matoucí a sporná. Lze tedy konstatovat, že v rámci tvorby koordinovaného závazného stanoviska by hájitelé jednotlivých dotčených zájmů měli vůči koordinátorovi uplatňovat svůj zájem v aktu, který by měl

- v návaznosti na vnitřní předpisy správního orgánu - podobu vnitřního sdělení (nikoliv však jakéhosi dílčího závazného stanoviska).

Správní orgán v dokumentu uvedl chybné datum vydání rozhodnutí, o určení ochranného pásma městské památkové zóny xxx, neboť uvedl nesprávné datum.

3. Správní orgán vydal dle ust. § 149 správního řádu a ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko č. j. xxx ze dne xxx ve věci záměru Rekonstrukce objektu I. domu čp. xxx, xxx, parc.č. xxx v k.ú. xxx, kraj Zlínský dle projektové dokumentace „Rekonstrukce objektu xxx“, kterou vypracoval xxx, září 2017, přičemž předmětný dům není kulturní památkou evidovanou v ÚSKP ČR, ale nachází se na území městské památkové zóny xxx, prohlášené dle Vyhlášky xxx. ve výroku č. I uvedeného závazného stanoviska správní orgán podle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči a „na základě předložené žádosti o vydání závazného stanoviska dle § 45 odst. 4 správního řádu“ stanovil příslušnost prací definovaných body 1-15 a pro realizaci záměru v souladu s ust. § 10 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon o státní památkové péči, stanovil tyto podmínky: 1) Odstín nátěrů fasády bude nanesen ve formě vzorku na připravený podklad (o rozměru 0,5 x 0,5 m vzorku na fasádě soklu uliční části objektu a bude předložen k odsouhlasení zástupcům státní památkové péče. 2) Bude zachováno stávající barevné členění fasády (tj. aktivní prvky budou řešeny ve světlejším odstínu než hlavní plocha). 3) Státní památkové péči bude předložena varianta požárního úniku (schodiště), nenarušující celkový pohled na fasádu budovy. Ve výroku č. II uvedeného závazného stanoviska pak správní orgán stanovil, že odstranění balkonu ve dvorní části objektu ve výšce 1. patra z důvodu zřízení únikového celoocelového schodiště na základě předložené žádosti o vydání závazného stanoviska dle ust. § 45 odst. 4 správního řádu je podle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče nepřípustné.

Výrok kontrolovaného závazného stanoviska je v obou svých částech v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Správní orgán uvádí, že rozhodoval „na základě předložené žádosti o vydání závazného stanoviska dle ust. § 45 odst. 4 správního řádu“, v tomto ustanovení je uvedeno, že „žadatel může zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět, toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně dle zahájení odvolacího řízení“. Ze spisové dokumentace ovšem není zřejmé, v které části předmětu řízení došlo k jeho zúžení, respektive zda bylo žadatelem zúžení žádosti požadováno.

Další rozpor výrokových částí se týká prací souvisejících se zhotovením nového únikového celoocelového schodiště. Ve výroku č. I správní orgán stanovil přípustnost jeho realizace za podmínky, že státní památkové péči bude předložena náhradní varianta požárního úniku (schodiště), narušující celkový pohled na fasádu budovy. Tato definice správního orgánu je sama o sobě rozporuplná: správní orgán připustil zhotovená navrhovaného schodiště, ale zároveň požaduje předložení náhradní varianty. To celé potom završí výrok č. II, který zamítá odstranění balkonu ve dvorní části objektu. Výrokové části jsou tak v přímém rozporu a nevymahatelné.

Nevymahatelná je i podmínka č. 1 výroku č. I. podmínka vzorku měla zřejmě směřovat k odsouhlasení odstínu barevnosti fasád, nicméně pouhé „odsouhlasení“ vzorku neobsahuje závazek celkové práce provést až po protokolárním souhlasu orgánu památkové péče.

Další zmatečnost výroku č. I kontrolovaného závazného stanoviska je spatřována v odkazu na ust. § 10 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon o státní památkové péči. Uvedené právní ustanovení jsou vyjmenovány základní podmínky, které stanoví příslušný správní orgán státní památkové péče podle povahy kulturní památky v závazném stanovisku pro přípravu a realizaci restaurování kulturní památky (podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči). V daném případě správní orgán nerozhodoval o obnově kulturní památky a navrhované práce by v žádném případě nešlo podřadit pod pojem restaurování ve smyslu ust. § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči.

Dále je nutno uvést, že spisová dokumentace je vedena v rozporu s ust. § 17 správního řádu, neboť ve spisu chybí žádost o závazné stanovisko. Nelze tedy přezkoumat její náležitosti ani způsobilost žadatele

k jejímu podání. Dále ve spisové dokumentaci nejsou žádné doklady o doručení odeslaných písemností (zejména závazného stanoviska).

4. Správní orgán vydal podle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko čj xxx ze dne xxx, v jehož výroku uvedl, že záměr revitalizace náměstí xxx, parc .č xxx v k. ú. xxx, okres xxx, kraj Zlínský dle projektové dokumentace „Revitalizace náměstí xxx“, vypracoval xxx, datum xxx, kdy předmětné pozemky jsou situovány na území městské památkové zóny xxx, prohlášené dle Vyhlášky xxx, je podle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný a pro jeho realizaci se v souladu s ust. § 10 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon o státní památkové péči, stanovují tyto podmínky: 1) na střechu bude použit falcovaný plech pozinkovaný; 2) dveřní a okenní výplně – bude zachováno v projektu uvedené členění a velikost, místo europrofilů se použije truhlářsky zpracované dřevo – masiv (dle výběru investora, je přípustný smrk i dub). Správní orgán ve výroku kontrolovaného podkladu pro koordinované závazné stanovisko uvedl, že tento podklad vydává podle ust. § 149 správního řádu. Podklad pro koordinované závazné stanovisko však není vydán podle ust. § 149 správního řádu.

Zde je potřeba uvést, že koordinované závazné stanovisko je specifickým aktem, jehož účelem je nahradit více závazných stanovisek, které by měl vydat dotčený správní orgán jediným správním aktem. Do tohoto aktu se mají promítnout všechny veřejné zájmy, které podle jednotlivých zvláštních právních předpisů hájí konkrétní dotčený orgán. Podmínkou přitom je, že tyto veřejné zájmy nejsou ve vzájemném rozporu. Podstatnou a základní vlastností koordinovaného závazného stanoviska je skutečnost, že i přes koordinaci jednotlivých veřejných zájmů, jak to předpokládá § 4 odst. 6 stavebního zákona, zůstává závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu. Žádost o koordinované závazné stanovisko obdržel a obdrží správní orgán (obecní, městský či krajský úřad) jako jeden celek a tato žádost je současně žádostí o všechna jednotlivá závazná stanoviska, která je oprávněn správní orgán jako dotčený orgán na základě jednotlivých právních předpisů vydat. Z hlediska přezkoumatelnosti a dostatečného hájení dotčených zájmů pak dále musí být z aktů dotčeného správního orgánu jednoznačně zjistitelné, co je v konkrétním případě závazné stanovisko (koordinované závazné stanovisko) a co je jeho obsahem závazným pro výrok rozhodnutí příslušného orgánu. V zájmu přezkoumatelnosti musí být závazné stanovisko i koordinované závazné stanovisko náležitě odůvodněno; koordinované závazné stanovisko musí být odůvodněno ve vztahu ke všem veřejným zájmům, které jsou v něm řešeny. Lze tedy jako zásadně chybnou označit takovou praxi, kdy subjekt hájící dílčí dotčený zájem, vypracuje akt, který vydá podle § 149 správního řádu jako závazné stanovisko pro koordinované závazné stanovisko. Pochybení správního orgánu v daném případě tedy spočívá v tom, že obsah závazného stanoviska dle ust. § 149 správního řádu je závazný pro výrokovou část rozhodnutí příslušného orgánu. Tato praxe je pak také nepřijatelná z toho hlediska, že by mělo existovat pouze jedno závazné stanovisko, kde je jednoznačně a nesporně popsán zájem hájený dotčeným orgánem. Souběžná existence závazného stanoviska a koordinovaného závazného stanoviska k téže věci z hlediska ochrany téhož zájmu je velmi matoucí a sporná. Lze tedy konstatovat, že v rámci tvorby koordinovaného závazného stanoviska by hájitelé jednotlivých dotčených zájmů měli vůči koordinátorovi uplatňovat svůj zájem v aktu, který by měl – v návaznosti na vnitřní předpisy správního orgánu – podobu vnitřního sdělení (nikoliv však jakéhosi dílčího závazného stanoviska).

Dále je potřeba uvést, že podmínky výroku, tohoto podkladu KZS jsou formulovány v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, neboť činí výrok jako celkem vnitřně rozporným a nevykonatelným (poté, co bude podklad včleněn do KZS vydaného podle ust. § 149 správního řádu). Výrok podkladu pro KZS stanovuje, že řešené práce včetně krytiny z měděného falcového plechu a výplní otvorů z europrofilů jsou přípustné za podmínky, že na střechu bude použit falcovaný plech pozinkovaný a u dveřních okenních výplní bude zachováno v projektu uvedené členění a velikost a jako materiál se použije truhlářsky zpracované dřevo – masiv, podmínky tak není možné splnit, jelikož schválené a požadované práce se vzájemně vylučují.

Další zmatečnost výroku je spatřována v odkazu na ust. § 10 odst. 3 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon o státní památkové péči. V uvedeném právním ustanovení jsou vyjmenovány základní podmínky, které stanoví příslušný orgán státní památkové péče podle povahy kulturní památky v závazném stanovisku pro přípravu a realizaci restaurování kulturní památky (podle ust. 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči). V daném případě správní orgán nerozhodoval o obnově kulturní památky

a navrhované práce by v žádném případě nešlo podřadit pod pojem restaurování ve smyslu ust. 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči.

Ze spisu je dále zřejmé, že správní orgán se žádným způsobem nezabýval způsobilostí žadatele k podání žádosti o ZS (aktivní legitimací). Spis obsahuje pouze prostou kopii žádosti s neurčitým podpisem žadatele, chybí však ověření vlastnických vztahů (např. pomocí nahlížení do katastru nemovitosti atd.).

Závazná stanoviska jako samostatné rozhodnutí podle ust. § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu:

1. Správní orgán vydal podle ust. § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 68 správního řádu závazné stanovisko spis. zn. xxx ze dne xxx v jehož výroku uvedl, že dočasné nouzové zastřešení předmětné nemovitosti – budovy hospodářského dvora xxx, stavební parcela st. xxx spočívající v tom, že je vypracován projekt na toto nouzové zastřešení tak, aby dále nedocházelo k zatékání do objektu a dalo se při chystané celkové rekonstrukci hospodářského dvora odstranit bez zásahů do chráněného objektu je z hlediska státní památkové péče přípustné při dodržení těchto podmínek: 1) Nouzové zastřešení nijak nenaruší stávající stavební konstrukce předmětné nemovitosti; 2) V průběhu opravy bude svolán kontrolní den za účasti zástupců státní správy na úseku státní památkové péče a Národního památkového ústavu, územní odborné pracoviště Kroměříž.

V ust. § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči je uvedeno, že vlastník kulturní památky je povinen bez zbytečného odkladu každé ohrožení nebo poškození kulturní památky oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností a vyžádat si jeho rozhodnutí o způsobu odstranění závady. Ustanovení § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči tedy určuje oznamovací povinnost vlastníka pro případ, že došlo k ohrožení nebo poškození kulturní památky. Adresátem této oznamovací povinnosti, která má být realizována bezodkladně, je úřad obce s rozšířenou působností, v případě národní kulturní památky krajský úřad. Z dikce zákona je zřejmé, že dané ustanovení se použije tehdy, když došlo k neočekávané a v podstatě havarijní situaci, kterou vlastník oznámí správnímu orgánu a vyžádá si rozhodnutí o tom, jak nastalou závadu odstranit. V daném případě správní orgán předmět řízení definoval jako „*dočasné nouzové zastřešení předmětné nemovitosti – budovy hospodářského dvora xxx, stavební parcela st. xxx spočívající v tom, že je vypracován projekt na toto nouzové zastřešení tak, aby dále nedocházelo k zatékání do objektu a dalo se při chystané celkové rekonstrukci hospodářského dvora odstranit bez zásahů do chráněného objektu*“ stejně vyznívá i oznámení vlastníka, které bylo správnímu orgánu doručeno dne xxx. Správní orgán tedy chybně vyhodnotil obsah podání. V daném případě se jednalo o oznámení záměru obnovy kulturní památky a správní orgán měl v souladu s ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči rozhodnout o jeho přípustnosti, případně stanovit další podmínky pro jeho přípravu. Podřazení pod ust. § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči bylo vadné a neúčelné.

Dále je potřeba říci, že i podmínky výroku, tak jak jsou ve výroku rozhodnutí stanoveny, jsou neurčité a nevymahatelné. Navíc podmínka č. 2 je nadbytečná, neboť povinnost vykonávat dozor nad obnovou kulturních památek je dána správnímu orgánu zákonem, přičemž tento dozor je vykonáván ve spolupráci s odbornou organizací, která z hlediska památkové péče vykonává dohled nad památkovou obnovou.

Dále je nutno uvést, že spisová dokumentace je vedena v rozporu s ust. § 17 správního řádu, neboť neobsahuje žádné doklady o doručení odeslaných písemností (zejména rozhodnutí), na písemném vyhotovení rozhodnutí chybí nabytí právní moci (ust. § 75 správního řádu).

Usnesení o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 správního řádu:

1. Správní orgán obdržel dne xxx žádost o vydání závazného stanoviska k záměru umístění mobilního podia na koncert xxx v areálu zámeckého parku xxx, přičemž předmětný park je součástí nemovité kulturní památky Zámek xxx, rejst. č. ÚSKP xxx. Ještě téhož dne si správní orgán vyžádal podle § 14 odst. 6 zákona o státní památkové péči písemné vyjádření NPÚ. Usnesením č. j. xxx ze dne xxx správní orgán řízení s odvoláním na § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil. Jako odůvodnění zastavení řízení správní orgán uvedl, že do termínu výstavby podia uvedeného v žádosti, tedy do dne konání koncertu neobdržel písemné vyjádření NPÚ. Takový postup správního orgánu shledává kontrolní skupina jako chybný, neboť § 14 odst. 6 zákona o státní památkové péči jasně stanoví, že pokud ve lhůtě 20 dnů nebo v prodloužené lhůtě příslušná orgán státní památkové péče písemné vyjádření neobdrží, vydá závazné stanovisko bez tohoto vyjádření.

Stanovisko k územně plánovací dokumentaci:

1. Správní orgán jako příslušný orgán podle ust. § 29 odst. 2 písm. c) zákona o státní památkové péči vydal stanovisko k Návrhu zprávy o uplatňování Územního plánu xxx, kde bez dalšího stanovil, že k tomuto návrhu nemá připomínek. Zde je potřeba uvést, že i když tento postup nelze označit za vadný, z hlediska případného přezkumného řízení opatření obecné povahy – konkrétního územního plánu však bude stanovisko dotčeného orgánu (zde orgánu státní památkové péče) nepřezkoumatelné z důvodu absence odůvodnění. Proto je vhodné i kladné vyjádření či stanovisko uplatněné v rámci posuzování územně plánovacích dokumentací řádně zdůvodňovat.